

Iran - China

Chamber of Commerce and Industries

اتاق بازرگانی و صنایع ایران و چین

بولتن خبری روزانه

۱۵ دی ۱۴۰۴

اتاق بازرگانی و صنایع ایران و چین

بولتن خبری روزانه اتاق بازرگانی و صنایع ایران و چین

مورخ ۱۵ دی ۱۴۰۴

فهرست

- ۱- تولید ناخالص داخلی شاندونگ در سال ۲۰۲۵ به مرز ۱۰ تریلیون یوان رسید
- ۲- چین از طرح عملیاتی برای ترویج مصرف سبز رونمایی کرد
- ۳- بازده اقتصادی کمربند اقتصادی رودخانه یانگ تسه چین در طول دهه گذشته بیش از دو برابر شده است
- ۴- هم‌افزایی راهبردی ایران و چین در صنعت خودرو
- ۵- چین در مسیر سلطه بر مواد معدنی حیاتی تا ۲۰۳۰ + اینفوگرافیک
- ۶- امنیت غذایی و معیشت کشاورزان، اولویت چین در سال ۲۰۲۶
- ۷- روشن‌شدن اولین «خورشید مصنوعی» جهان

تولید ناخالص داخلی شاندونگ در سال ۲۰۲۵ به مرز ۱۰ تریلیون یوان رسید

ژو نایشیانگ، فرماندار شاندونگ، روز پنجشنبه در سخنرانی سال نو خود گفت که تخمین زده می‌شود تولید ناخالص داخلی شاندونگ در سال ۲۰۲۵ از ۱۰ تریلیون یوان (۱,۴ تریلیون دلار) فراتر رود و این استان را به سومین و اولین استان شمالی کشور تبدیل کند که به این نقطه عطف اقتصادی رسیده است.

ژو گفت: شاخص‌های کلیدی، از جمله تولید صنعتی، مصرف و رشد واردات و صادرات، از میانگین‌های ملی و پیش‌بینی‌های اولیه استان بهتر عمل کرده‌اند.

این استان با پرورش نیروهای تولیدی باکیفیت جدید متناسب با شرایط محلی، نوسازی صنعتی خود را پیش برده است. همچنین در بازار یکپارچه ملی ادغام شده و تعداد کل واحدهای تجاری از ۱۴,۵ میلیون نفر فراتر رفته است. این نشان دهنده بهبود فضای کسب و کار و پویایی بازار استان است.

سهم ظرفیت تولید پیشرفته در بخش‌های کلیدی مانند فولاد و پتروشیمی اکنون از ۴۰ درصد فراتر رفته است، در حالی که ارزش تولید صنایع پیشرفته ۵۵,۳ درصد از کل را تشکیل می‌دهد. علاوه بر این، اقتصاد دیجیتال این استان بیش از ۵۰ درصد از تولید ناخالص داخلی آن را تشکیل می‌دهد.

شاندونگ میزبان هفت خوشه صنعتی نوظهور استراتژیک ملی و ۲۷۴ شرکت برتر تولید ملی است که هر دو در میان بالاترین ارقام در چین قرار دارند.

China Daily

پکن، ۵ ژانویه (شینخوا)-- چین روز دوشنبه یک طرح عملیاتی سراسری با هدف ترویج مصرف سبز منتشر کرد که بخشی از تلاش‌های گسترده‌تر این کشور برای تسریع گذار سبز مصرف و حمایت از توسعه با کیفیت بالا است.

این طرح که به طور مشترک توسط وزارت بازرگانی و هشت اداره دولتی دیگر منتشر شده است، ۲۰ اقدام سیاسی را در هفت حوزه کلیدی برای تقویت انگیزه‌های مصرف سبز، شامل بخش‌هایی مانند محصولات کشاورزی، لوازم خانگی و خدمات اقامتی، تشریح می‌کند. همچنین جزئیات سیاست‌های مالی و سایر حمایت‌ها برای بهبود محیط مصرف سبز را شرح می‌دهد.

طبق اطلاعیه‌ای که در وبسایت رسمی وزارت بازرگانی منتشر شده است، این ابتکار به دنبال گسترش پذیرش رفتارهای مصرف سبز و تسریع گذار به سمت تولید و سبک زندگی کم‌کربن است.

این طرح بهبود کیفیت عرضه در بخش‌های ضروری مرتبط با معیشت را در اولویت قرار می‌دهد و خواستار افزایش دسترسی به محصولات کشاورزی سبز و پذیرش گسترده‌تر لوازم خانگی کم‌مصرف است.

همچنین با ایجاد انگیزه برای خرید وسایل نقلیه با انرژی جدید و تقویت زنجیره صنعت خودرو، مصرف سبزتر وسایل نقلیه را ترویج می‌دهد، در حالی که سناریوهای مصرف نوآورانه از جمله ماشین کاروان، تجربه سینمای ماشین‌رو و سفرهای جاده‌ای را تقویت می‌کند.

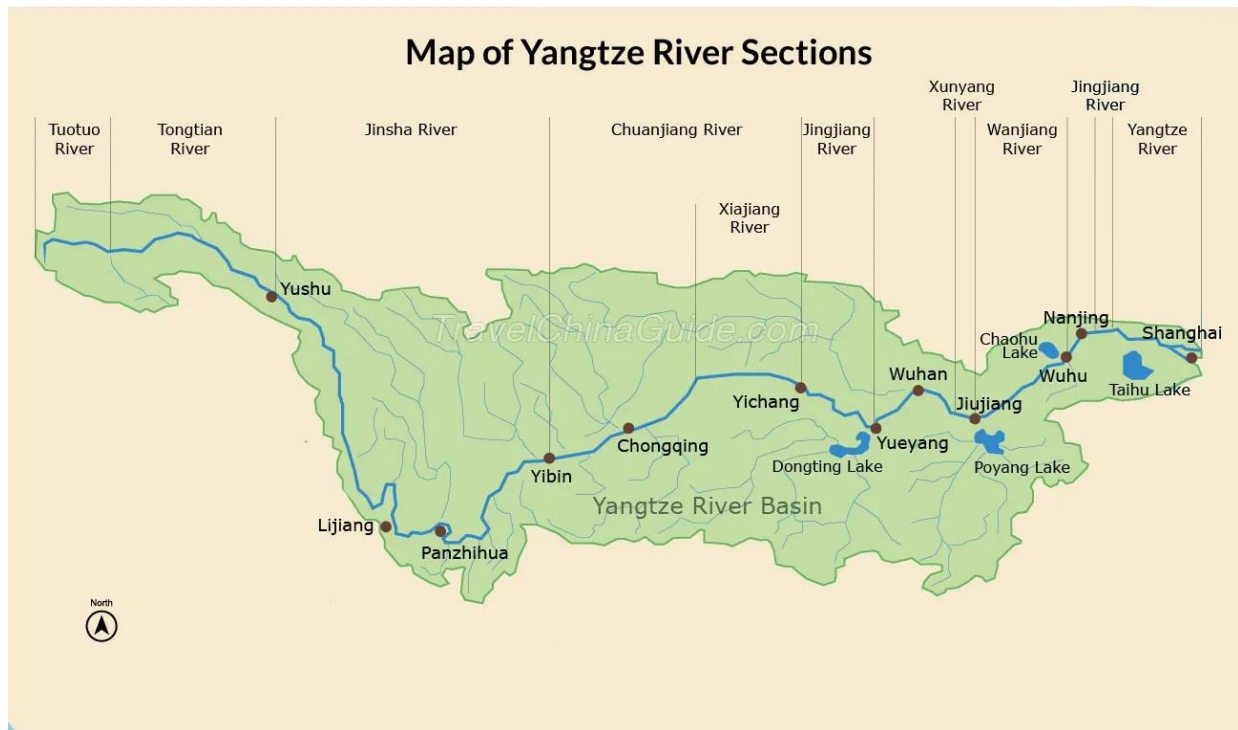
این طرح همچنین با هدف ارتقاء مصرف خدمات سبز با ترویج پذیرایی سبز، اقامت و خدمات خانگی انجام می‌شود.

برای تقویت مدل‌های جدید مصرف سبز، این طرح خواستار ایجاد زنجیره‌های تأمین سبز و انجام ارزیابی‌های ردپای کربن است. علاوه بر این، توسعه خدمات لیزینگ سبز را در کنار پذیرش گسترده‌تر حمل و نقل اشتراکی، فضاهای مشترک و کالاهای مشترک، برای ترویج استفاده کارآمدتر از منابع، تشویق می‌کند.

این طرح همچنین بر ادغام عمیق‌تر هوش مصنوعی با مصرف سبز تأکید دارد و از این طریق از توسعه محصولات هوشمند و سناریوهای کاربردی پشتیبانی می‌کند.

Xinhua

بازده اقتصادی کمربند اقتصادی رودخانه یانگ تسه چین در طول دهه گذشته بیش از دو برابر شده است

پکن، ۵ ژانویه (شینخوا) -- یک مقام رسمی روز دوشنبه اعلام کرد که بازده اقتصادی کمربند اقتصادی رودخانه یانگ تسه چین در طول دهه گذشته بیش از دو برابر شده است.

وانگ چانگلین، معاون رئیس کمیسیون توسعه و اصلاحات ملی، در یک کنفرانس مطبوعاتی خاطرنشان کرد که سهم این کمربند اقتصادی از تولید ناخالص داخلی کشور در ده سال گذشته از ۴۲,۲ درصد به ۴۷,۳ درصد افزایش یافته است.

وانگ افزود، علاوه بر این، نسبت بخش‌هایی با کیفیت آب خوب در کمربند اقتصادی رودخانه یانگ تسه از ۶۷ درصد به ۹۶,۵ درصد به شدت افزایش یافته است.

رودخانه یانگ تسه که قبل از ریختن به دریای چین شرقی بیش از ۶۳۰۰ کیلومتر امتداد دارد، طولانی‌ترین آبراه چین است. کمربند اقتصادی رودخانه یانگ تسه، شامل ۱۱ منطقه در سطح استان، به عنوان یک نیروگاه اقتصاد محور در کشور ظهور کرده است.

Xinhua

اقتصاد ایران: خروج شرکت‌های غربی از بازار ایران، به‌ویژه در صنعت خودرو، فرصتی استثنایی برای شرکت‌های چینی فراهم کرد تا این خلأ را پر کنند. این همکاری به سمت تولید بومی و یکپارچه‌سازی زنجیره تامین با شرکای داخلی تکامل یافته است

به گزارش خبرگزاری اقتصاد ایران، قرن بیست و یکم، عرصه تلاقی دو روند کلان جهانی است: از یک سو، انقلاب فناورانه که با گذار به انرژی‌های پایدار، به‌ویژه در صنعت خودروهای برقی (EV)، نمود می‌یابد؛ و از سوی دیگر، بازآرایی ژئوپلیتیک ناشی از پایان دوره تک‌قطبی و ظهور رقابت سیستمی میان قدرت‌های بزرگ. در این بستر، صنعت جهانی خودروهای برقی نه تنها یک جبهه صرفاً فناورانه، بلکه یک میدان نبرد استراتژیک است که در آن سیاست‌های صنعتی، کنترل منابع و نفوذ بین‌المللی به رقابت گذاشته می‌شوند.

در حالی که مطالعات آکادمیک بسیاری بر رقابت خودروهای برقی میان چین، اروپا و ایالات متحده متمرکز شده‌اند، یک محور همکاری حیاتی و استراتژیک که عمدتاً دور از نگاه غرب در حال توسعه است، مشارکت رو به تعمیق میان جمهوری خلق چین و جمهوری اسلامی ایران است. این همکاری رو به گسترش در بخش خودروسازی و به‌ویژه در حوزه خودروهای برقی، عمدتاً پیامد مستقیم و منطقی فشارهای ژئواستراتژیک اعمال‌شده از سوی ایالات متحده بر هر دو کشور است. جنگ تجاری و فناوری میان آمریکا و چین، به‌ویژه سیاست‌های اعمال‌شده در دولت ترامپ، انگیزه استراتژیک اولیه برای این همکاری را فراهم آورد. این همکاری نه تنها بیانگر مکمل بودن اقتصادی دو کشور است، بلکه یک انتخاب راهبردی در میانه بازی‌های پیچیده ژئوپلیتیک محسوب می‌شود.

این همکاری جزء اصلی استراتژی این کشور برای ایجاد تاب‌آوری در زنجیره تامین و ایجاد مصونیت از تحریم‌ها و تعرفه‌های آمریکا محسوب می‌شود. چین با اتکا به بازار عظیم داخلی خود، در حال تبدیل شدن به پیش‌تاز جهانی در عرصه خودروهای برقی است و

فعالانه به دنبال کسب جایگاه رهبری در زنجیره ارزش جهانی این صنعت است. این مشارکت، یک طرح استراتژیک برای چین به منظور شکستن محاصره فنی و بازاری غرب و تضمین امنیت زنجیره تامین منابع کلیدی است. این مشارکت، به مثابه یک نمونه کوچک از یک پویایی نوین جهانی عمل می‌کند که در آن، ملی‌گرایی فناورانه و الزامات ژئوپلیتیک، اتحادهای غیرسنجی را شکل می‌دهند که می‌توانند چشم‌اندازهای صنعتی جهانی را به طور بنیادین تغییر دهند. این همکاری راهبردی بین ایران و چین در حوزه خودروهای برقی، نه تنها پاسخی به یکجانبه‌گرایی و هژمونی ایالات متحده است، بلکه راهکاری کلیدی برای موازنه استراتژیک و کسب منافع متقابل برای هر دو کشور محسوب می‌شود.

این موضوع در قالب چهار بخش به تفصیل توضیح داده خواهد شد که در بخش نخست، بسترهای ژئوپلیتیک را تشریح می‌کند و نشان می‌دهد که چگونه جنگ تجاری و فناوری آمریکا و چین، به‌ویژه سیاست‌های اعمال‌شده در دولت ترامپ، انگیزه استراتژیک برای این همکاری را ایجاد کرده است را بررسی می‌کنیم و در شماره‌های آتی به بررسی سه بخش دیگر خواهیم پرداخت؛

فشارهای ایالات متحده بر چین و ایران؛ کاتالیزور بازآرایی همکاری‌های راهبردی

درک تعمیق همکاری‌های خودروسازی میان ایران و چین، مستلزم تحلیل دگرگونی ساختاری در روابط ایالات متحده و چین است که از تعامل راهبردی به رقابت آشکار و سیستمی تغییر یافته است. این تغییر، که در دوران دولت ترامپ (۲۰۱۷-۲۰۲۱) آغاز شد و در حال حاضر نیز ادامه یافته است، محاسبات راهبردی پکن را اساساً متحول کرد. ایالات متحده، صعود فناورانه چین را تهدیدی مستقیم برای امنیت اقتصادی و ملی بلندمدت خود شناسایی کرده و این امر به یک کارزار چندجانبه مهار منجر شد که در نهایت، ایران و چین را به یک همگرایی اقتصادی و صنعتی سوق می‌دهد.

ایالات متحده برای مهار چین، از ابزارها و موانع متعددی استفاده کرد:

تعرفه‌های تجاری: از سال ۲۰۱۸ تاکنون، دولت ترامپ تعرفه‌های سنگینی را بر صدها میلیارد دلار کالای چینی وضع کرده است. این تعرفه‌ها، صنایعی را هدف قرار دادند که در قلب سیاست صنعتی «ساخت چین ۲۰۲۵» پکن قرار داشتند، از جمله ماشین‌آلات پیشرفته، رباتیک و به‌ویژه قطعات خودرو و باتری‌های لیتیوم-یون. هدف این اقدام، تضعیف مزیت هزینه تولید در چین، افزایش هزینه صادرات خودروهای نهایی به بازار آمریکا و اخلال در زنجیره‌های پیچیده تامین قطعاتی مانند نیمه‌هادی‌ها، حسگرها و مواد پیشرفته بود. جنگ تعرفه‌ای، ریسک وابستگی زنجیره صنعتی خودروی چین به بازارهای خارجی را برجسته ساخت و خودروسازان چینی را وادار به تسریع راهبرد تنوع‌بخشی به بازارهای صادراتی خود کرد.

موانع غیرتعرفه‌ای و محدودیت‌های فناوری: ایالات متحده از موانع غیرتعرفه‌ای قوی‌تری نیز استفاده کرد، مانند قرار دادن غول‌های فناوری چینی نظیر هواوی در «فهرست نهادها» (Entity List) وزارت بازرگانی آمریکا. این اقدام، اگرچه عمدتاً بخش مخابرات را هدف قرار داده بود، اما این پیام را منتقل کرد که هر شرکت چینی فعال در فناوری پیشرفته می‌تواند مشمول محدودیت‌ها شده و دسترسی آن به نرم‌افزارها، نیمه‌هادی‌ها و مالکیت فکری با منشأ آمریکایی قطع شود. این امر به‌ویژه برای بخش خودروهای برقی نگران‌کننده بود؛ چراکه «خودروی برقی هوشمند» مدرن به‌شدت به اتصال 5G، سیستم‌های رانندگی خودران مبتنی بر هوش مصنوعی و پلتفرم‌های اطلاعات و سرگرمی پیچیده متکی است. تهدید قطع شدن از ورودی‌های فناوری ضروری جهانی، سیاست‌گزاران و استراتژیست‌های شرکت‌های چینی را مجبور کرد تا برنامه بلندمدت ایجاد یک اکوسیستم فناورانه خودکفا را تسریع کنند. چین مشتاق است تا یک اکوسیستم جهانی مستقل از هژمونی فناوری آمریکا ایجاد کند که شامل حلقه کاملی از تامین منابع بالادستی، تولید قطعات اصلی، تا تولید خودروی نهایی و کاربردهای بازار باشد.

همزمان با فشار بر چین، دولت ترامپ در سال ۲۰۱۸ به‌طور یکجانبه از برنامه جامع اقدام مشترک (برجام) خارج شد و شدیدترین تحریم‌های تاریخ را علیه ایران بازگرداند و تشدید کرد. این تحریم‌ها نه تنها نهادهای آمریکایی را از تجارت با ایران منع می‌کرد، بلکه از طریق «تحریم‌های ثانویه»، هر شرکت یا موسسه مالی در جهان را که با ایران معامله می‌کرد، تهدید می‌کرد. این اقدام مستقیماً به خروج گسترده غول‌های خودروسازی اروپایی (مانند گروه پژو-سیتروئن فرانسه (PSA و رنو) از بازار ایران منجر شد. این خروج، ضربه‌ای مهلک به صنعت خودروسازی ایران وارد کرد و خلأ بزرگ بازاری و شکاف عمیق فنی به وجود آورد که منجر به کاهش شدید تولید خودرو در ایران شد.

فشارهای فزاینده آمریکا، ایران و چین را با یک چالش مشترک برای حفظ حاکمیت و توسعه اقتصادی در برابر نظام تحت سلطه واشنگتن روبه‌رو کرده و به یک هم‌سویی راهبردی سوق داده است. در واکنش، چین استراتژی «گردش دوگانه» را برای کاهش وابستگی به غرب و توسعه روابط با شرکای مصون‌تر تدوین کرد. ایران به دلیل بازار بزرگ، موقعیت ژئوپلیتیک در ابتکار «کمربند و راه» و قرار داشتن تحت تحریم‌های حداکثری (که ریسک تعامل با آن را برای چین کاهش می‌دهد)، به شریکی کلیدی در این استراتژی تبدیل شد. این همکاری به پکن در تضعیف هژمونی دلار و دسترسی به منابع استراتژیک نیز کمک می‌کند.

سوق صنعت خودرو ایران به همکاری با بازیگران شرقی

از نگاه ایران، این همکاری محور اصلی سیاست «نگاه به شرق» و راهکاری حیاتی برای جذب سرمایه و فناوری در دوران انزوای غربی است. خروج شرکت‌های غربی از بازار ایران، به‌ویژه در صنعت خودرو، فرصتی استثنایی برای شرکت‌های چینی فراهم کرد تا این خلأ را پر کنند. این همکاری که ابتدا به شکل مونتاژ قطعات بود، به تدریج به سمت تولید بومی و یکپارچه‌سازی زنجیره تامین با شرکای داخلی تکامل یافته و نفوذ اقتصادی چین را در ایران عمیق‌تر کرده است.

بنابراین، روابط ایران و چین اساساً بر پایه‌ای ژئوپلیتیک استوار است و به‌عنوان یک راهبرد کلیدی برای ایجاد موازنه در برابر هژمونی ایالات متحده عمل می‌کند. خروج شرکت‌های غربی از بازار ایران، فرصتی استثنایی برای نفوذ خودروسازان چینی فراهم آورد؛ شرکت‌هایی که پیش از آن، صرفاً جایگاهی حاشیه‌ای و اقتصادی در بازار داشتند. تشدید تحریم‌ها اما این معادله را تغییر داد و صنعت خودروسازی ایران را به سمت همکاری با بازیگران شرقی سوق داد. شرکت‌های چینی مانند چری (Chery)، جک (JAC) و دانگ‌فنگ (Dongfeng) با سرمایه‌گذاری مشترک و تعمیق همکاری با شرکای داخلی نظیر ایران خودرو و سایپا، به سرعت خلأ بازار را پر کردند. این همکاری از مدل‌های ساده واردات (CBU و مونتاژ (CKD) فراتر رفته و به سمت تولید بومی و یکپارچه‌سازی زنجیره تامین تکامل یافته است.

اقتصاد ایران

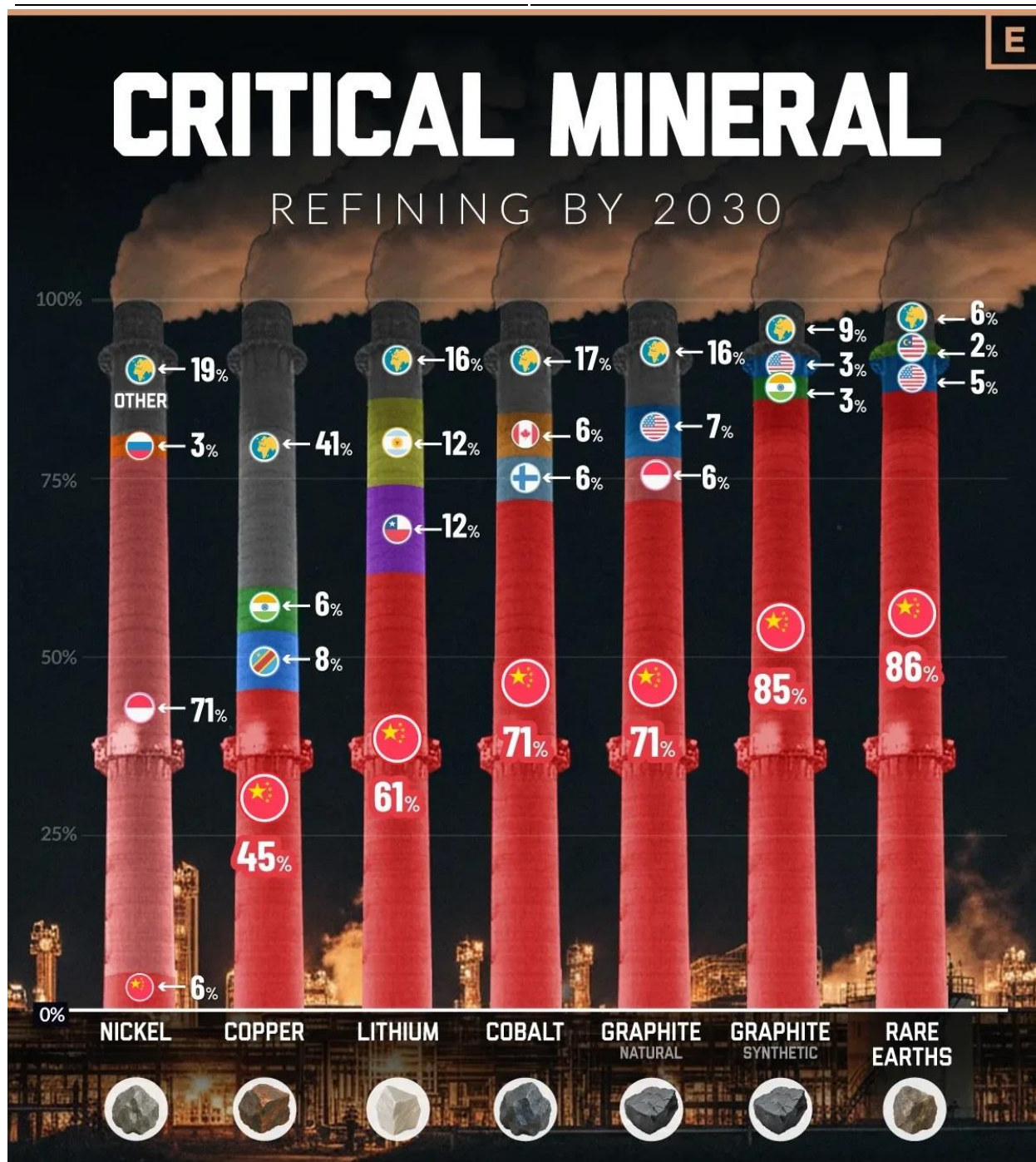
تا سال ۲۰۳۰، چین نقش بی‌رقیبی در فرآوری نزدیک به ۶۰ درصد مواد معدنی حیاتی از جمله لیتیوم، کبالت، گرافیت و عناصر نادر خاکی ایفا خواهد کرد.

چین تا سال ۲۰۳۰ نقشی بی‌رقیب در فرآوری بخش عمده‌ای از مواد معدنی حیاتی ایفا خواهد کرد که این موضوع هم فرصت کاهش هزینه‌ها برای مصرف‌کنندگان جهانی فراهم می‌کند و هم چالش‌هایی راهبردی و ژئوپلیتیکی برای کشورهای وابسته، به‌ویژه در حوزه امنیت تامین مواد ضروری برای انرژی پاک و صنعت خودروهای برقی به همراه دارد.

به گزارش تجارت نیوز، پیش‌بینی می‌شود که تا سال ۲۰۳۰، چین ۶۰ درصد از سهم تامین مواد معدنی حیاتی فرآوری‌شده را در اختیار داشته باشد. در این میان، تنها نیکل است که کشوری غیر از چین، یعنی اندونزی با سهمی بیش از ۷۱ درصد، در صدر قرار خواهد گرفت. سهم چین از فرآوری نیکل تنها ۶٫۲۴ درصد برآورد می‌شود.

مواد معدنی حیاتی و گذار انرژی

موفقیت در گذار جهانی به انرژی‌های پاک به شدت وابسته به دسترسی به مواد معدنی حیاتی فرآوری‌شده است؛ از جمله لیتیوم، کبالت، نیکل، گرافیت و عناصر نادر خاکی. بر همین اساس، این نمودار پیش‌بینی‌های مربوط به سهم جهانی در فرآوری این مواد تا سال ۲۰۳۰ را نشان می‌دهد.

داده‌های این اینفوگرافیک از منابعی چون Benchmark Mineral Intelligence و آژانس بین‌المللی انرژی (IEA) استخراج شده‌اند.

برتری چین در فرآوری عناصر

تا سال ۲۰۳۰، چین نقشی کلیدی در فرآوری لیتیوم، کبالت، عناصر نادر خاکی (REEs) و گرافیت خواهد داشت. سهم چین در فرآوری این مواد در مجموع به نزدیک به ۶۰ درصد خواهد رسید.

هرچند این تمرکز بالا در ظرفیت فرآوری می‌تواند منجر به کاهش هزینه‌ها و صرفه‌جویی‌های مقیاس‌پذیر شود اما در عین حال ریسک ژئوپلیتیکی برای خریداران پایین‌دستی (مثل خودروسازان و سازندگان باتری‌ها) را نیز افزایش می‌دهد.

این سلطه، فضای بسیار محدودی برای کشورهای تازه وارد فراهم می‌کند، مگر آنکه سرمایه‌گذاری‌های قابل توجهی انجام دهند.

عنصر دورمانده از سلطه چین

اندونزی با سهم عظیم ۷۱,۲۴ درصد از ظرفیت جهانی فرآوری نیکل در صدر قرار دارد. این موفقیت به دلیل برخورداری از ذخایر غنی سنگ نیکل، گسترش پالایشگاه‌های ارزان‌قیمت و اعمال ممنوعیت صادرات سنگ خام حاصل شده است.

سایر کشورها سهمی بسیار کوچک‌تر دارند که بیشترین آن‌ها چین با ۶,۲۴ درصد و روسیه با ۳,۲۶ درصد هستند. سایر کشورها روی هم ۱۹,۲۷ درصد نیکل جهان را تولید می‌کنند.

بر این اساس، اندونزی به بازیگر تعیین‌کننده قیمت نیکل در بازارهای جهانی، به‌ویژه در صنایع فولاد ضد زنگ و باتری خودروهای برقی، تبدیل می‌شود.

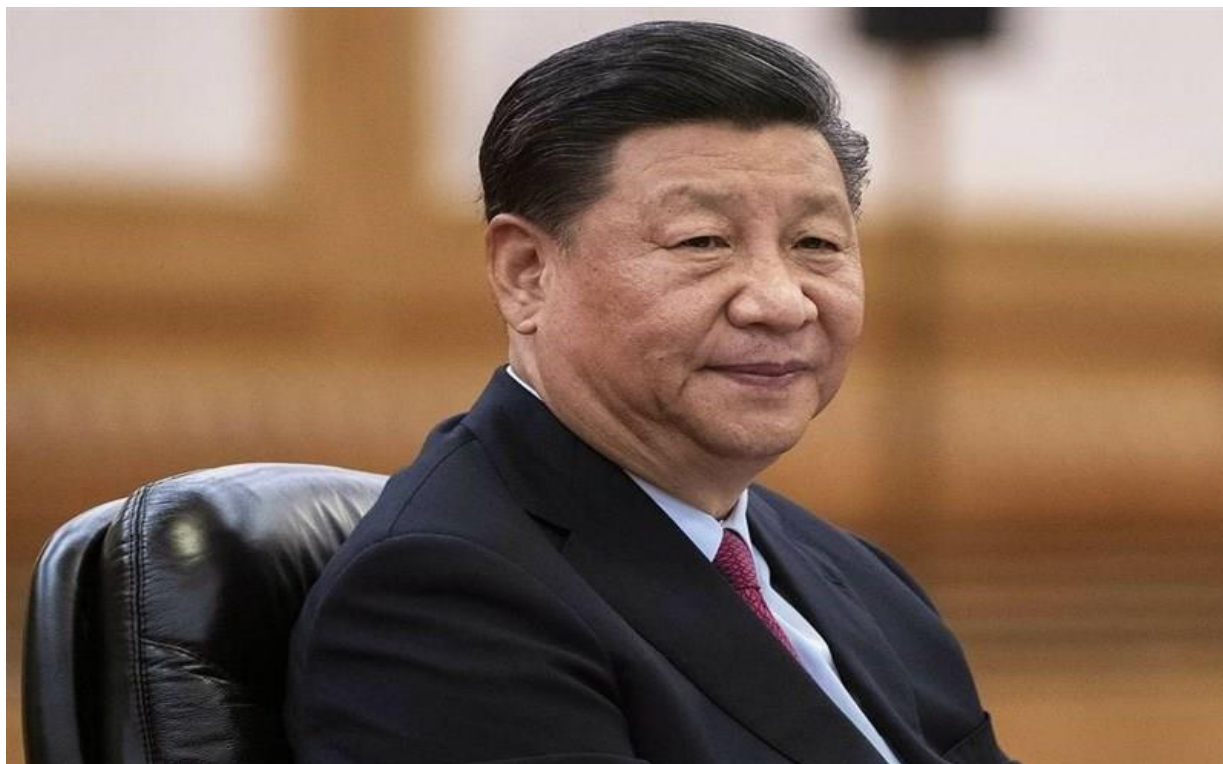
فرآوری سایر عناصر

در مقایسه با سایر مواد، فرآوری مس توزیع منطقه‌ای گسترده‌تری دارد. چین ۴۴,۶۳ درصد مس جهان را فرآوری می‌کند و فرآوری ۴۰,۹۹ درصد بر عهده سایر کشورها است. این تنوع حاکی از حضور نسبی کشورهای متعدد در فرآوری مس است که وابستگی به یک قطب را کاهش می‌دهد.

همچنین آمریکا در فرآوری عناصر خاکی کمیاب (REES) سهم قابل توجهی برابر با ۵,۱۴ درصد دارد.

فنلاند (۵,۸۷ درصد) و کانادا (۵,۷۳ درصد) نیز در فرآوری کبالت نقش مهمی ایفا می‌کنند. هرچند این مناطق می‌توانند زنجیره تامین خودروهای برقی را به‌صورت منطقه‌ای تقویت کنند، مقیاس فعالیت آن‌ها در مقایسه با چین، نسبتاً محدود است.

عصر ایران

رئیس دولت چین از تمرکز بر امنیت غذایی، افزایش درآمد کشاورزان و تسریع نوسازی مناطق روستایی در سال ۲۰۲۶ خبر داد. به گزارش خبرگزاری تسنیم به نقل از چاینا دیلی، شی جین پینگ، رئیس‌جمهور چین طی اظهاراتی با تأکید بر آغاز برنامه پنج‌ساله پانزدهم، خواستار تمرکز همه‌جانبه بر امنیت غذایی، افزایش درآمد کشاورزان و تسریع نوسازی مناطق روستایی در سال ۲۰۲۶ شد. دبیر کل حزب کمونیست چین این مواضع را در دستورالعمل‌های خود درباره امور کشاورزی، مناطق روستایی و کشاورزان که در نشست سالانه مرکزی کار روستایی در پکن ابلاغ شد، مطرح کرد.

وی تأکید کرد سال ۲۰۲۶ به‌عنوان نقطه آغاز برنامه پنج‌ساله جدید، نقشی تعیین‌کننده در مسیر توسعه روستایی چین دارد. در این نشست، چالش‌های پیش‌روی کشاورزی و مناطق روستایی چین بررسی و اولویت‌های سیاستی سال آینده تعیین شد.

رئیس‌جمهور چین تضمین پایدار تولید غلات را از اولویت‌های اصلی دانست و خواستار بهبود هماهنگ زمین‌های کشاورزی، بذرها، ماشین‌آلات و شیوه‌های کشت برای افزایش بهره‌وری و کیفیت تولید شد. او همچنین بر ضرورت مؤثرتر شدن سیاست‌هایی که به نفع کشاورزی، مناطق روستایی و کشاورزان است تأکید کرد.

شی جین پینگ تصریح کرد که حفظ قیمت محصولات کشاورزی در سطح معقول، برای تضمین رشد پایدار درآمد روستاییان اهمیت اساسی دارد.

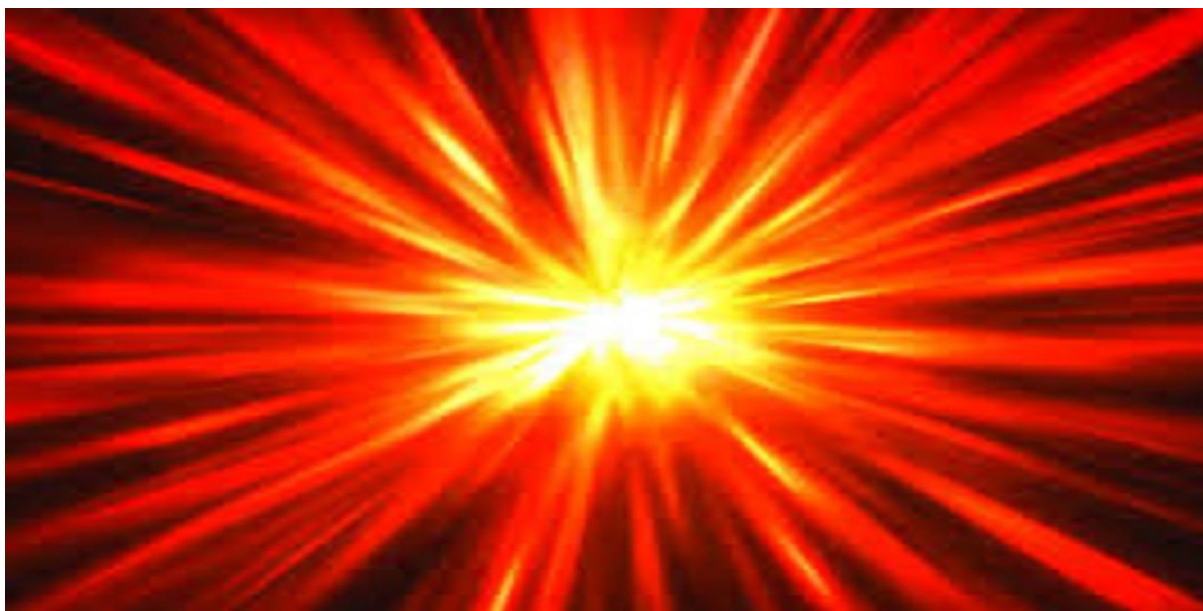
وی همچنین بر تثبیت دستاوردهای کاهش فقر، جلوگیری از بازگشت گسترده روستاییان به فقر و ادغام حمایت‌های مستمر در راهبرد احیای روستایی تأکید کرد.

در ادامه این نشست، پیش‌نویس دستورالعمل‌های کمیته مرکزی حزب کمونیست چین و شورای دولتی درباره پیشبرد نوسازی کشاورزی و احیای همه‌جانبه روستاها مورد بررسی قرار گرفت.

شرکت‌کنندگان تأکید کردند که نوسازی کشاورزی بخش جدایی‌ناپذیر از مسیر کلی نوسازی چین است و باید با شتاب بیشتری دنبال شود.

بر اساس جمع‌بندی این نشست، تثبیت تولید غلات و روغن‌های خوراکی، افزایش ظرفیت تولید، بهبود کیفیت محصولات و تقویت زیرساخت‌هایی مانند منابع آب، سامانه‌های پایش هواشناسی و مدیریت مخاطرات طبیعی، از اولویت‌های اصلی سیاست کشاورزی چین در سال ۲۰۲۶ خواهد بود.

تس‌نیم

دانشمندان موفق شدند برای مدت زمان قابل توجهی، دمای یک «خورشید مصنوعی» را به ۱۰۰ میلیون درجه برسانند و انرژی تولید کنند که نه دود دارد، نه زباله سمی و نه پایانی .

تصور کنید دنیایی را که در آن برق هیچ وقت تمام نمی شود و هزینه اش به قدری پایین است که دیگر کسی نگران قبض برق نخواهد بود. دانشمندان با ساختن یک خورشید کوچک روی زمین، قفل انرژی بی نهایت را شکستند.

به گزارش همشهری آنلاین، چرا خورشید میلیون ها سال است بدون خاموش شدن می سوزد؟ محققان در دسامبر ۲۰۲۵ توانستند همان فرآیند پیچیده قلب منظومه شمسی را داخل یک دستگاه بزرگ کپی کنند تا پاک ترین انرژی تاریخ را تولید کنند.

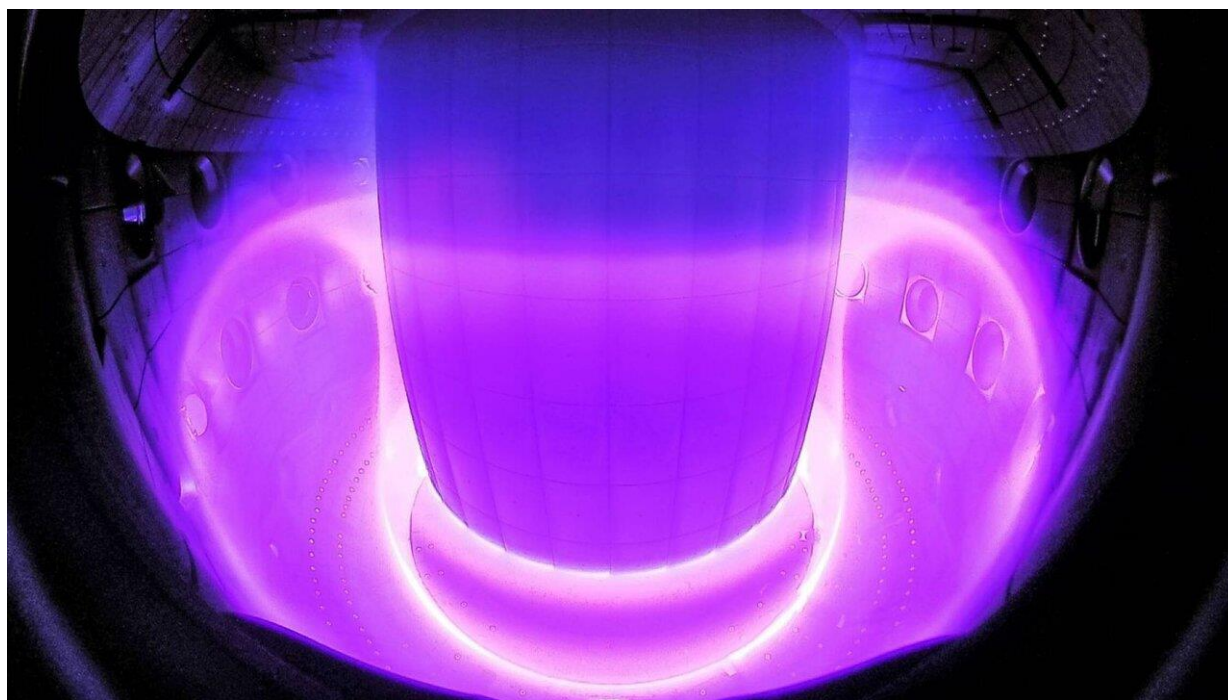

اسرار خورشید دست‌ساز

در روزهایی که جهان با بحران گاز، نفت و آلودگی هوا دست‌وپنجه نرم می‌کند، یک خبر علمی از اعماق آزمایشگاه‌های پیشرفته هسته‌ای، امید را به دل‌ها بازگردانده است. دانشمندان موفق شدند برای مدت‌زمان قابل‌توجهی، دمای یک «خورشید مصنوعی» را به ۱۰۰ میلیون درجه برسانند و انرژی تولید کنند که نه دود دارد، نه زباله سمی و نه پایانی. اما این خورشید دست‌ساز بشر چگونه کار می‌کند، چرا برای مردم خبر خوبی است و چه زمانی قرار است چراغ‌خانه‌های ما را با انرژی ستاره‌ها روشن کند.

عملکرد خورشید مصنوعی

در مرکز خورشید، اتم‌ها با هم ترکیب می‌شوند و مقدار عظیمی گرما و نور آزاد می‌کنند. دانشمندان سال‌هاست سعی دارند این فرآیند را که «گداخت هسته‌ای» نام دارد، روی زمین انجام دهند. حالا در پایان سال ۲۰۲۵، دستگاهی ساخته‌اند که دقیقاً مثل قلب خورشید عمل می‌کند. تفاوت این فناوری با نیروگاه‌های اتمی فعلی در این است که هیچ خطر انفجاری ندارد و زباله‌های خطرناک تولید نمی‌کند؛ یعنی یک انرژی کاملاً «سبز» و ایمن.

انرژی بی‌نهایت از یک لیوان آب!

شگفت‌انگیزترین بخش این فناوری، سوخت آن است. سوخت این خورشید مصنوعی از آب دریا استخراج می‌شود. دانشمندان می‌گویند مقدار انرژی که می‌توان از یک لیوان آب دریا به دست آورد، برابر با سوختن بشکه‌های بی‌شمار نفت است. این یعنی ما دیگر نیازی به جنگ بر سر منابع انرژی نداریم و منبع برق ما به‌اندازه اقیانوس‌ها بی‌پایان خواهد بود.

سقوط هزینه تولید برق

اولین و مهم‌ترین تاثیر این اختراع، «ارزانی» است. وقتی منبع انرژی بی‌پایان و در دسترس باشد، هزینه تولید برق به‌شدت سقوط می‌کند. این یعنی نه تنها قبض برق خانه‌ها ناچیز می‌شود، بلکه هزینه تولید همه کالاها پایین می‌آید و زندگی برای همه مردم جهان ارزان‌تر و راحت‌تر خواهد شد. این کاربردی‌ترین جنبه این معجزه علمی است.

گرمای ۱۰۰ میلیون درجه‌ای در خدمت بشر

شاید بپرسید چطور دستگاهی می‌سازند که ذوب نمی‌شود؟ دانشمندان از آهنرباهای فوق قدرتمند استفاده کرده‌اند که این «آتش خورشیدی» را در فضا معلق نگه می‌دارد تا به بدنه دستگاه برخورد نکند. موفقیت اخیر در دسامبر ۲۰۲۵ ثابت کرد که ما می‌توانیم این گرمای عظیم را برای مدت طولانی کنترل کنیم و از آن برای چرخاندن توربین‌های تولید برق استفاده کنیم.

چه زمانی این برق به پریز خانه‌های ما می‌رسد؟

اگرچه این یک دستاورد عظیم است، اما هنوز تا تجاری‌شدن کامل راه کوتاهی باقی مانده است. پیش‌بینی می‌شود اولین نیروگاه‌های خورشید مصنوعی از اوایل دهه ۲۰۳۰ وارد مدار شوند. اما از همین امروز، این کشف باعث شده تا سرمایه‌گذاری روی سوخت‌های فسیلی کاهش یابد و جهان به سمت یک آینده پاک و ارزان حرکت کند.

عصر ایران